

bertil. Dette er Meningen med Bestemmelsen, som er kommen ind i det andet Thing, men der er aldeles ikke tænkt paa, ligesom jeg er overbeviist om, at Ingen vil kunne tænke paa, at give en Fuldmægtig hos en Dommer Til-ladelse til at procedere ved sin Principals Dom-stol. Der er i det Hele taget ikke, saavidt jeg har fulgt med Forhandlingerne, fremkom-met en Anthynding af saadanne Vædringsfor-slag, at jeg kan finde det rigtigt, naar det høie Thing iøvrigt vil have Sagen fremmet, at der foreslaaes Forandringer deri.

Klein: Jeg maa tilstaae, at jeg ikke ret forstaaer, hvorledes det hænger sammen, naar den ærede Minister paa den ene Side erkjen-der, at man maa have udmærkede og fortrinlige Kræfter i Sagførerne, dersom de nogenlunde skulle kunne gjøre Fyldest under den nye Tin-genes Tilstand, og paa den anden Side kom-mer med et Forslag, som aabner alle danske Jurister med Charakteren beqvem Ret til at blive Sagførere. Man kan dog umulig gaae ud fra, at det er udmærkede og fortrinlige Kræfter, man paa den Nvæde kalder ind til Sagførervirksomhed. Jeg forstaaer heller ikke rigtig Logiken i den Bemærkning, at heller ikke alle de nuværende Sagførere kunne ansees for stikke til at gjøre fuld Fyldest under den nye Tingenes Tilstand, og derfor kan man ligesaa godt forsøge Sagførernes Antal mangefold, og det med alle Slags Kræfter, havde jeg nær sagt. Jeg forstaaer endelig heller ikke, hvorledes man kan have den Anskuelse, at den nye Procesord-nings Held og Fremtid beroer paa, at man har disse udmærkede og fortrinlige Kræfter blandt Sagførerne, og samtlig dermed henvise til, at det er Publikums, det ikke juridisk ud-bannede Publikums, Mening, der skal være af-gjørende med Hensyn til hvilke Advocater eller Sagførere der skal bære den nye Tingenes Tilstand igjennem; thi det er dog aabenbart, at Erfaring i den Retning kan Publikum i alt Fald først faae, efterat den nye Procesordning er bleven grundig ruineret gjennem samlende og usikre Forsøg af en heel Deel aldeles uqualificerede saakaldte Sagførere. Den ærede Minister sagde, at han ikke havde det Mod at ville fratage endeel Folk, nemlig de danske Ju-

risten, den Ret, de nu have til at blive Sag-førere. Det er ikke mig bitterligt, at der er nogen dansk Jurist, der kan sige, at han har Ret til at blive Sagfører. Forøvrigt var den Tanke, jeg henstillede til den ærede Minister, kun den, at han ikke skulde have givet danske Jurister for Fremtiden Ret til at blive Sag-førere, men derfor behøvede han aldeles ikke, om han ogsaa var gaaet ind paa en saadan Tanke, at forgribe sig paa sin ærede Collegas, Kultusministerens, Gebet.

Justitsministeren: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning, at jeg troer, at For-skjellen mellem den ærede Talers og min Op-fattelse meget let kan forklares, naar jeg gjør opmærksom paa, at han seer mere paa de danske Jurister, der ville komme med, medens jeg seer paa den lettere Afgang for de juridiske Candidater, og navnlig de juridiske Candidater med laud, til at komme ind paa Sagførerveien.

Berg: Min ærede Gjenbo (Steenstrup) meente, at jeg var i Modsigelse med mig selv, naar jeg kritiserede det Lovforslag, der er kom-met til os, og undrede mig over, at man i 1868 hød os en saa mager Reform paa dette Gebeet, og derefter antydede, hvilken Ord-ning man kunde ønske, hvis Sagen laa for til endelig Afgjørelse, og saa den Betragtning, jeg til Slutning gjorde, at, da der kun var Tale om at gjøre et midlertidigt Fremskridt, saa var det kun det praktiske Spørgsmaal her, om vi skulle have Noget ud af denne Forhand-ling i Rigsdagen iaar eller ikke, og skulle vi have Noget ud deraf, da skulle vi tage Loven, som den er, eller i alt Fald saaledes, som vi kunne komme overeens med den ærede Justitsminister om; men deri ligger aldeles ingen Selvomdiggelse, efter som jeg holder for, at det er et Fremskridt, der vil gjøre os det muligt at faae den ende-lige Ordning bedre, end hvis vi ikke gjøre dette Fremskridt. Jeg er fremdeles af den Mening, at det vil være rigtigere at lade Sagen gaae videre uden Nedsættelse af et Udvalg, og maastee allerrigtigt slet ikke at gjøre en Tød-dels Forandring. Naar man ikke har kunnet forstaae den Betragtning, som er fremhævet af flere, og navnlig med Styrke af det ærede